

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1070/2014
25.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.И., због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.И., адвоката Д.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К бр.642/11 од 08.05.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 323/14 од 08.08.2014. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.И. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К бр.642/11 од 08.05.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 323/14 од 08.08.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К бр.642/11 од 08.05.2014. године, окривљени Ј.И., оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у времену проверавања у трајању од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Ј.И. да плати суду трошкове кривичног поступка и то на име паушала износ од 2.000,00 динара на име вештачења износ од 15.542,17 динара, а оштећеном Г.В. да надокнади трошкове поступка у износу од 136.500,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени Г.В. за остварење имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 323/14 од 08.08.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ј.И. и пресуда Основног суда у Параћину К бр.642/11 од 08.05.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ј.И., адвокат Д.Б., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези става 2. ЗКП, али из образложења захтева произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у побијаним пресудама, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати Основном суду у Параћину на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 486. и 487. ЗКП, на које је размотрио списе, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.И. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном, и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.И. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Наведено, међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски основ у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог основа у захтеву није наведен ниједан други који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.И.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**